

Hitből hitbe

„Az igaz ember pedig hitből él.” (Róma 1:17)

Havonta megjelenő
bibliai folyóirat

Fedetlen arccal

Kozmikus konfliktus

Bevington naplója V.

Egyszerű receptek

Vele sántikálva

Szemlélni Isten arcát

A háború eredete

Isten bölcsen vezet

Természetes táplálékok

Egy gyógyult térd

Régi és új

A Messiás haláláról

Isten gyakran bátorítja gyermekeit arra, hogy emlékezzenek meg az Ő jóságos tetteiről, Vele szerzett tapasztalataikról. Van azonban egy különös igehely, ami ennek látszólag ellentmond:

*„Ne emlékezzetek a régiekről, ne gondolkodjatok a korábbi dolgokról! Íme, én újat cselekszem. Most készül, hát nem tudjátok még? Igen, **utat készítetek a pusztában, és folyóvizet fakasztok a kietlenben.**” (Ézsaiás 43:18-19)*

Az új nem a régi

Miért mondja itt az Úr, hogy ne a régi dolgokon gondolkodjunk? Ez az ígért egy olyan tapasztalatot vetít előre, ami nemcsak meghalad minden korábbi Isten népe történelmében, hanem bizonyos értelemben ellentétes is vele. Ha figyelmesen elolvassuk a szövegkörnyezetet, láthatjuk, hogy a Vörös-tenger szétválasztására hivatkozik, amikor utat csinált népének a tengeren át (v. 16-17). Csakhogy akkor kiszárította a tengert, most pedig vizet fakaszt a pusztában – ez látszólag ellentétes korábbi „módszerével”.

Egy másik fontos megállapítást is tehetünk az ige alapján: az Istennel való kapcsolat „rég” útja – amiből a Vele való tapasztalatok táplálkoztak – akadályt képezhet az „új” megtapasztalásában. Ez elsőre különös gondolatnak tűnhet, hiszen miért kérdőjelezné meg bárki is az Istennel szerzett tapasztalatát?! Jézus azonban világossá tette számunkra, miről is van szó.

Borok és tömlők

Jézus szolgálatának elején a következő példázatot mondta:

*„És senki sem tölti az újbort régi tömlőkbe, hiszen az újbor szétszakítja a tömlőket, a bor kiömlik, és a tömlők is tönkremennek. Hanem az újbort új tömlőkbe kell tölteni. És senki, **aki óbort iszik, nem kíván újat, mert azt mondja: jobb az ó.**” (Lukács 5:37-39)*

Az utolsó mondat a kulcs megértéséhez. A tömlő az emberi gondolkodásmódot jelképezi, a bor pedig az ehhez illeszkedő tanítást. Jézus tanítása merőben új volt, és sokan azért is vetették el, mert nem egyezett előzetes elképzeléseikkel. Az „óbor” jobban ízlett nekik, ezért nem kellett nekik az új. A régihez való ragaszkodásuk miatt nem tudták befogadni az újat. Fontos ugyanakkor észrevennünk, mi volt a régi gondolkodásmód és a régi tanítás, ami Krisztus elvetéséhez vezetett:

„...mi pedig **Mózes tanítványai** vagyunk. Mi tudjuk, hogy Mózeszel beszélt Isten, erről pedig azt se tudjuk, honnan való.” (János 9:28-29)

A zsidó vezetők azért vetették el a Messiást, mert gondolkodásukat a törvény keretei közé szorították – és ebbe nem fértek bele Jézus megnyil-

vánulásai. A törvény arról szól, mit kell az embernek tennie, hogy elfogadhatóvá váljon Isten előtt, Jézus pedig arról beszél, Isten mit tett és tesz az emberért, hogy újra összhangba kerüljön Vele. Az egyik az emberi cselekedetekről szól, a másik pedig az isteni kegyelem csodájáról.

Törvény vagy kegyelem

A törvény szerinti gondolkodás azonban nemcsak a kétezer évvel ezelőtt élt zsidók számára volt probléma. Ez a veszély a keresztényeket is ugyanúgy fenyegeti. Pál apostol olyan keresztényekhez írta a Galata levelet, akik a pogányok közül tértek meg, részesültek a Szent Lélek keresztségéből, de később mégis a törvény útjára tértek:

„Ti, akik a törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól, és kiestetek a kegyelemből.” (Galata 5:4)

Milyen rettenetes gondolat! Kiesni a kegyelemből?! Pedig a törvény és a kegyelem útja teljesen ellentétes egymással. A törvény útja a „rég” út, a kegyelem az „új” út. Ezzel kapcsolatban két eltérő álláspont terjedt el a keresztények között:

1. Az egyik csoport azt hangsúlyozza, hogy Jézus felmentett minket a törvény (a Tízparancsolat) megtartása alól a kereszten, így az a keresztényekre nem érvényes. Ugyanakkor az Isten iránti viszonyszeretetből mégis **meg kell tartanunk** bizonyos szabályokat, amelyeket az Újszövetség előír (melyek nagyjából le is fedik a Tízparancsolatot).

2. A másik csoport ezzel szemben kitart amellett, hogy a Tízparancsolat továbbra is érvényben van, és azt változatlan formában **meg kell tartanunk**.

Bármily furcsa, valójában mindkét felfogás a „rég” úthoz, a törvény szerinti gondolkodásmódhoz tartozik. Ugyanis mindkettő arról szól, mit **kell** az embernek tennie, hogy elfogadható legyen Isten előtt. Jézus Krisztus útja egészen más!

Tartalomjegyzék

Régi és új.....	2
Fedetlen arccal.....	6
Kozmikus konfliktus.....	10
Bevington naplója V.....	22
Egyszerű receptek.....	29
Vele sántikálva.....	35
Hit az ígéretekben.....	37

Az újbor

Jézus a megfeszítése előtti, utolsó vacsorán fontos tanítást adott erről tanítványainak:

*„Hasonlóképpen vette a poharat is, miután megvacsorázott, és ezt mondta: Ez a pohár az **új szövetség** az én véremben, amely tiéretetek kiontatik.” (Lukács 22:20)*

A Jézus által felkínált újbor tehát az új szövetség. Jeremiás próféta által Isten előre megmondta, miben lesz más ez a szövetség a régitől:

*„Íme, eljönnek majd a napok – ezt mondja az ÚR –, és **új szövetséget** kötök Izráel és Júda házával. Nem olyan szövetséget, amelyet atyáikkal kötöttem azon a napon, amelyen kézen fogtam őket, hogy kihozzam őket Egyiptom földjéről, de megrontották szövetségemet, noha én férjük maradtam – így szól az ÚR. Hanem olyan lesz az a szövetség, amelyet e napok után kötök Izráel házával – ezt mondja az ÚR –, hogy törvényemet a bensőjükhelyezem, a szívükbe írom be, és Istenükké leszek, ők pedig népemé lesznek. És nem tanítja többé senki a felebarátját és senki a testvérét ekképpen: Ismerjétek meg az URat! Mert ők **mindnyájan ismernek majd engem**, kicsinytől a nagyig – ezt mondja az ÚR –, mert megbocsátom bűneiket, és vétkeikről többé nem emlékezem meg.” (Jeremiás 31:31-34)*

Néhány alapvető különbséget hangsúlyoz a prófécia a régi és az új szö-

vetség között. Az első pont, hogy a régi nem működött az ember sorozatos törvénszegései miatt. Ezzel szemben az új működik, mert nem az emberi erőfeszítéseken alapul, hanem Isten csodáján, amit az ember bensőjében, szívében végez. A másik lényeges különbség, hogy az új szövetségben mindenki személyes, szoros kapcsolatban áll Istennel.

A régi szövetségben az emberek egy szabályrendszerrel álltak kapcsolatban. Az emberi természet azonban vagy a kikapukat keresi a szabályokon, vagy egyszerűen áthágja azokat, azt remélve, hátha megússza a büntetést. Aki azonban az új szövetség részese, már nem szabályokhoz viszonyul, hanem egy élő személlyel van állandó közösségben. Minden gondolatával és érzésével, teljes akaratával, egész lényével Jézus szívére hangolódott, és készséggel teljesíti, bármit mond neki – függetlenül attól, hogy megköveteli-e a törvény vagy sem:

*„**Ha szerettek engem, megtartjátok a parancsolataimat,**” (János 14:15)*

Minden szabad

Ahogy a kétezer évvel ezelőtt élt zsidók, úgy ma is nagyon sok keresztény megbotránkozik azon a gondolaton, hogy nem a törvénynek kell vezérelnie életünket. Mindjárt „liberalizmust” kiáltanak, és azt állítják, hogy legalizáljuk a bűnt. Ez azonban nagyon távol áll a valóságtól. Pál apostol így ír keresztény szabadságunkról:

„Vagy nem tudjátok, hogy az igazságtalanok nem fogják örökölni Isten országát? Ne tévelyegjete! ... **Minden szabad nekem, de nem minden használ.** Minden szabad nekem, de ne váljak semminek a rabjává.” (1Korinthus 6:9a,12)

Mindaz, ami ellentétes Isten akaratával, bűn. Aki egységben van Istennel, nem élhet bűnben; aki a bűn útját választja, elszakítja magát Istentől, és a bűn rabjává válik (1János 3:6-9; János 8:34). Az új szövetségben minden szabad, mert nem szabályok alapján működik! Csak hogy nem minden használ, mert nem minden egyezik Isten akaratával.

Új tömlő

Az ember természetes gondolkodás-

módja eredendően romlott, és nincs összhangban Istennel, hiába szimpatizál elméletben a jó erkölcs elveivel, vagy akár a Tízparancsolattal. Éppen ezért sokan nem tudják elhinni, hogy egy keresztény életét már nem külső szabályok irányítják. Ahogy az újbor szétszakítja a régi tömlőt, úgy a régi – szabályokat igénylő – gondolkodásmód sem fér össze az új szövetséggel.

Isten személyes kapcsolatot szeretne velünk, amelyben teljes lényünk Őrá van hangolódva. Azt szeretné, hogy Vele legyünk közösségben, ne csak egy szabályrendszerrel. Ehhez új tömlőre – új szívre és új szemléletre – van szükségünk. Ebben a viszonyrendszerben pedig csak egyetlen igazán lényeges kérdés van: „Szereted-e Jézust?” ■

Sánta János

A fenti témához szorosan kapcsolódik Vlad Ardeias igehirdetése a két titokról: *A törvényszegés titka* és *Isten titka*. E megdöbbentő tanulmány sorozat feltárja, miért indult hanyatlásnak a kereszténység az apostolok korában, és hogy mi hogyan kerülhetjük el ugyanezt a veszedelmet. A hanganyag elérhető weblapunkon, illetve kérésre CD-n ingyenesen postázzuk.

Helyzetjelentés

Kedves Olvasóink! Családunk költözése – ami várhatóan még augusztusig elhúzódik – sok plusz terhet rótt ránk, és ezért sajnós néhány számot ki kellett hagynunk. Ha véget ér ez a rendkívüli állapot, terveink szerint ismét havi rendszerességgel folytatnánk a kiadást. Ezúton is köszönjük Olvasóink megértését és imatámogatását! Imánk és reménységünk, hogy folyóiratunk továbbra is áldások forrása lesz, és segíti Isten gyermekei hitben való növekedését. ■

A szerkesztő

Fedetlen arccal

Szemlélni Isten arcát

A bűn egyik legrettenetesebb következménye, hogy az Istenről alkotott képünk eltorzult. Ez az emberi történelem tragédiája, és a megváltás tervének nagy célja az Isten-kép helyreállítása az egész teremtet világegyetemben. E félelmetes romlás tényét könnyen tetten érhetjük ős-szüleink viselkedésében is, miután engedetlenek voltak az Úr iránt:

„Ekkor megnyílt mindkettőjük szemé, és észrevették, hogy mezítelenek. Fügefalevelet fűztek hát össze, és ágyékkötőket csináltak maguknak. Majd meghallották az ÚR Isten szavát, aki hűvös alkonyatkor a kertben járt. És elrejtőzött az ember és a felesége az ÚR Isten elől a kert fái közé.” (1Mózes 3:7-8)

Érdekes megfigyelni, hogy Ádámnak és Évának még Isten látogatása előtt volt egy terve. Azt találták ki, hogy összeaggatnak néhány fügefalevelet, és eltakarják meztelenségüket, hátha így alkalmassá válhatnak az Isten előtti megállásra. Ámde amikor az Úr megjelent, rájöttek, hogy saját erőfeszítésük alapján soha nem léphetnek eléje. Amikor meghallották a hangját, világossá vált számukra, hogy nem tudják jóvá tenni engedetlenségüket, ezért inkább elmenekültek és elbújtak színe elől.

Vegyük észre, hogy nem Isten űzte el őket, és nem is Ő rejtőzött el előlük. Azért jött, hogy megkeresse az emberpárt. Isten pontosan tudta, mi történt, mit tettek, mégis jött és **kereste**

őket. Változott Isten jóindulata irányukban akár egy jottányit is amiatt, hogy ettek a tiltott gyümölcsből? Egy fikarcnyit sem!!! Az igazi szeretet soha nem változik. Egy jó apa szereti gyerekeit, akár jók, akár rosszak, akár hibáznak, akár sikert aratnak – egy apa mindenkor ugyanúgy szeret. Isten kijelenti: „Mert én, az ÚR, nem változom meg...” (Malakiás 3:6a) Ő tehát szokásához híven ment Ádámot és Évát meglátogatni, lázadásuktól függetlenül. Isten hozzájuk való viszonyulása nem változott.

Isten elrejtí arcát

Valami viszont történt – ez nem kérdés –, és ez a fordulat a bűn legsúlyosabb, legtragikusabb következménye. Az ember elmenekült és elrejtőzött Isten – Atyja és legjobb Barátja – elől. Erről a változásról, ami az ember Istenhez való viszonyulásában bekövetkezett, más bibliai történetek is tanúskodnak. Nézzük meg például Mózes és Isten találkozását a Sinai-hegyen:

„És amikor dicsőségem elvonul előtted, a kőszikla hasadékába állí-

talak, és kezemmel betakarlak, míg átvonulok. Azután kezemet elveszem rólad, és hátulról meglátsz engem, de az arcomat nem láthatod.” (2Mózes 33:22-23)

Nyilvánvaló, hogy Isten magatartása e találkozás alkalmával szándékosan jelképes jellegű. Az Úr – ha szándékában állt volna – dicsőségét eltakarva mutathatott volna Mózesnek valamilyen arcot is. Amikor Jézus megjelent Ábrahámnak két angyalával együtt, Ábrahám láthatta arcát, és nyíltan, szemtől szemben beszélhetett is Vele. Amikor tehát Isten azt mondta Mózesnek, hogy *nem láthatja dicsőségét úgy, hogy életben maradjon*, egy mély, lelki jelentőséggel bíró leckét akart szívünkbe vésni.

„Arcomat azonban nem láthatod, mert nem láthat engem ember úgy, hogy életben maradjon.” (2Mózes 33:20)

Ez volt a válasz Mózes ama kérésére, hogy: *„Kérlek, mutasd meg nékem a te dicsőségedet.”* Ez különösen érdekes annak fényében, amit János apostol ír evangéliumának kezdetén:

„Az Ige testté lett, és közöttünk lakozott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.” (János 1:14)

János azt állítja, mi *láttuk az ő dicsőségét*, Isten ellenben azt mondta Mózesnek, hogy *nem láthatjuk az Ő arcát és dicsőségét; nem láthatja Őt ember úgy, hogy életben maradjon*. Ezért az Úr elrejtette arcát, és Mózesnek

csak a hátát mutatta meg. Van néhány lelki tanulság, amit meg kell értenünk ebből. Mi Isten dicsősége? Az Ő jellege. Mózes ezen tapasztalata által Isten azt akarta megtanítani nekünk, hogy az ember számára lehetetlen teljes valóságában meglátni az Ő jellemét. E tapasztalat megsemmisítő erővel sújtaná le az elbukott embert. Mit tett ezért Isten? Hátulról mutatta meg magát Mózesnek. Mi ebből a tanulság?

A bűnös állapot nemcsak félelmet gerjeszt az emberben Istennel szemben, hanem a Róla alkotott képet is eltorzítja. Amikor Ádám és Éva elrejtőzött Isten elől, Ő előtte semmit nem tett, ami arra ösztönözhetne volna őket, hogy féljenek Tőle. Az Atya hozzájuk való viszonyulása nem változott, ám tragikus módon az ő istenismeretük megváltozott, és mivel a Róla formált képük eltorzult, nem tudtak többé szembenézni Vele!!

Homályba burkolózva

Isten soha nem változik. Minden nehézségünk e bűnös állapotban, minden Istentől való félelmünk, minden Vele kapcsolatos fenntartásunk abból fakad, hogy félreértjük Őt, nem pedig abból, ki is Ő, és hogyan viszonyul hozzánk valójában. Isten nem szab feltételeket nekünk, mielőtt elfogadna. Nem azt mondja: „Ha nem vagy elég jó, a közelembbe se jöhetsz!” Ha mégis így gondolkodunk Istentről, ennek oka, hogy még mindig a hátát nézzük, arcát eddig nem láttuk:

„Akkor azt mondta Salamon: Az

ÚR mondta, hogy felhőben kíván lakni.” (1Királyok 8:12)

Ez egy nagyon különös igever, mivel más szakaszokból úgy tűnik, Isten ragyogó világosságban lakozik. Minden alkalommal, amikor megjelenéséről olvasunk, vakító fény rejti alakját, itt azonban Salamon kijelenti, hogy a „sötétség homályát” (angol KJV fordítás) választotta lakásául. Hogyan értjük ezt? Nyilvánvaló, hogy Isten itt az emberiséggel való kapcsolatáról beszél. Istennek homályba kell burkolóznia, mivel az ember képtelen lenne az Ő teljes dicsőségét szemlélni. Ez az intézkedés nem Isten, hanem az ember korlátoltsága miatt született, és az Istennel kapcsolatos tévképzetei tesszük szükségessé.

E torz nézetek oly mélyen belegyökereszkedtek az emberi gondolkodásba, hogy még napjainkban is, a legjobb keresztények között is fellelhetők, és számtalan területen mérgezik Istennel való kapcsolatunkat. Az Úr felismerése a legfőbb tényező, ami hitünket gátolja, és visszatart bennünket áldásainak elnyerésétől.

Istennek mégis sűrű homályban kellett lakoznia az emberrel való kapcsolatában, mivel az ember képtelen lett volna befogadni Isten ismeretét a maga valóságában. Ez a lepel még ma is nagyon sok ember elméjén ott ül, és ez a mi problémánk is. Ugyanakkor 2Korinthus 4-ben olvasunk egy csodálatos kijelentést:

„Ha mégis leplezett a mi evangéliumunk, azoknak leplezett, akik el-

vesznek, akikben e világ istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, aki Isten képe. Mert nem magunkat hirdetjük, hanem az Úr Jézus Krisztust, magunkat pedig mint a ti szolgáitokat a Jézusért. Mert Isten, aki azt mondta, hogy a sötétségből világosság ragyogjon, ő gyűjtött világosságot a szívünkben, hogy felragyogjon Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán.” (2Korinthus 4:3-6)

Amikor Mózes ezt kérte: „*Mutasd meg nekem a te dicsőségedet!*”, Isten így felelt: „*Arcomat... nem láthatod úgy, hogy életben maradj*” – úgyhogy csak hátulról mutatta meg magát neki. Az Újszövetség adja meg ennek lelki magyarázatát. Azt olvassuk, most már lehetséges látni Isten dicsőségét – és életben maradni –, mivel az Atya ezt a dicsőséget Jézus Krisztus arcán kinyilatkoztatta! Általa lehetséges Isten arcára tekinteni és életben maradni. Természetesen, amikor Jézus arcára tekintünk, akkor nem egy szó szerinti fényességet látunk. Amikor a Biblia a Jézus arcán megnyilatkozó isteni dicsőségről beszél, akkor Isten jellemét és természetét érti alatta. Az Atya viszonyulása az emberiséghez teljes mértékben megmutatkozik Jézus Krisztus „arcán”, azaz életében. Ez a lényeg, és amikor Istent kutatjuk, mindig abban a világosságban kell Őt vizsgálnunk, amely Jézus arcán tündököl, különben téves elképzeléseink lesznek.

Átadott dicsőség

Miután Mózes találkozott Istennel a Sinai-hegyen, különös dolog történt. Úgy tűnik, az Úrral való szoros együttlét révén Mózesre is „átragadt” valamennyi az Ő dicsőségéből:

*„Amikor Mózes a Sínai-hegyről le-
jött, kezében volt a bizonyság két
táblája. Mikor a hegyről leereszke-
dett Mózes, nem tudta, hogy arcbő-
re sugárzik, mivel Istennel beszélt.
És amint Áron és Izráel minden fia
meglátta, hogy arcbőre sugárzik,
féltek közeledni hozzá.” (2Mózes
34:29-30)*

A Bibliában sokszor láthatjuk ezen elv működését. Az Isten jellemével kapcsolatos igazságok leplezetten kerülnek az emberek elé, mert képtelenek lennének megérteni. Amíg nem látjuk Jézust úgy, amint van, addig az evangélium számunkra is leplezett marad, és soha nem fogjuk igazán megérteni. Isten azonban Jézus Krisztusban elvette a leplet, így mindenki

megláthatja Benne az Ő dicsőségének teljes ragyogását:

*„De eltompult az értelmük, mert
amikor az Ószövetséget olvassák,
ugyanaz a lepel mind e mai napig
felfedetlenül rajtuk marad, mivel
az csak Krisztusban tűnik el.
Mindmáig amikor csak olvassák
Mózes, lepel borul a szívükre. De
amikor megtérnek az Úrhoz, lehull
a lepel. Az Úr pedig a Lélek, és
ahol az Úrnak Leleke, ott a szabad-
ság. Mi pedig az Úr dicsőségét
mindnyájan **fedetlen arccal** tük-
rözzük, és az Úr Leleke dicsőségről
dicsőségre ugyanarra a képre for-
mál át minket.” (2Korinthus
3:14-18)*

Ahogy Jézus arcát leplezetlenül szemléljük, mi is elváltozunk ugyanazon ábrázatra Isten Leleke által. Pontosan ezt teszi értünk: lépésről lépésre tárja fel előttünk Jézus arcát, hogy a lepel lehulljon, és úgy lássuk, értsük Őt, amilyen a valóságban. ■

David Clayton

Áttekintő kérdések a tanulmányhoz

1. Miért rejtőzött el Ádám és Éva Isten elől?
2. Hogyan viszonyult Isten hozzájuk bűnbeesésük után?
3. Miért nem mutatta meg Isten sokáig az embernek teljes dicsőségét?
4. Megláthatjuk ma Isten dicsőségét? Hol és hogyan?

Kozmikus konfliktus

A háború eredete

A tevékeny mindennapok eseményei közepette sokan úgy gondolják, hogy mindaz, ami velünk történik, csupán a véletlen műve, illetve az emberek, állatok és a természet tevékenységének következménye. A különböző világvallások könyveiben és az ősi történetekben, mítoszokban leírt lények és események csak az emberi fantázia termékei; a valóságban azonban nem léteznek, és ezért a történelem és az egyéni sorsok folyásába sem tudnak beavatkozni. A modern tudomány a természetfölötti mellőzésével mindenre képes magyarázatot adni. A régen pl. démoni megszállottságnak tartott betegségeket is csupán az ember gondolkodásában végbement folyamatok és környezeti hatások eredményeként értelmezi.

Megrendítő valóság

Az imént felvázolt szemlélet azonban nagyon távol áll az igazságtól. Egy, az egész világmindenséget érintő küzdelem folyik körülöttünk, mely sokkal kegyetlenebb és következményeiben messze hatóbb, mint a *Csillagok háborújában* és más sci-fi könyvekben, filmekben ábrázolt háborúk. Mondhatjuk úgy is, hogy a valóság sokkal megrendítőbb, mint a kitalált történetek. Bár ez utóbbiak sok valóságos elemet tartalmaznak, a beléjük szőtt hazugságokkal és hamisságokkal mégis egy jól felépített, az emberek gondolkodásmódját befolyásolni szándékozó stratégia részei. A későbbiekben részletesen is foglalkozunk majd ezekkel a megtévesztésekkel.

Mindkét harcban álló fél hatással van úgy a nemzetekre, mint az egyénekre, és az egyik vagy másik fél melletti döntéseink befolyásolják sorsunkat –

akár tudatosan történik mindez, akár a véletlennek tulajdonítjuk. Sokan úgy gondolják, nincs abszolút jó és abszolút rossz, minden viszonylagos; ellenben az igazság az, hogy a harcban álló felek egyike segíteni, a másik ártani akar nekünk. Az egyik tényleg teljesen jó, míg a másik teljesen rossz, még ha sokszor jónak is próbálja mutatni magát.

Most induló cikksorozatunk e kozmikus konfliktus azon kérdéseit vizsgálja, melyek hétköznapi életünket nagy mértékben érintik. Ha nem akarunk csalás áldozatai lenni – vagy ha sza-

badulni akarunk az ellenség csapdájából –, tisztában kell lennünk a gonosz hatalom által alkalmazott stratégiákkal és eszközökkel, amelyeket arra használ, hogy az embereket végleges romlásba és pusztulásba taszítsa. Ezek közé sorolható az evolúció tana, a legtöbb népszerű könyv, film, reklám, tévéműsor, zene, sportág és testgyakorlat, gyógy mód és gyógyszer, jóvendőmondás, vallás és egyház, titkos társaság, politikai szervezet, megmagyarázhatatlan jelenség – hogy csak néhányat említsünk.

Mindezekkel egyenként, részletesen foglalkozunk majd. Először azonban a fent említett háború kezdetét és hátterét vizsgáljuk meg, hogy láthassuk, mi – illetve ki – áll minden eszköz és stratégia mögött. Bár ellenségünk láthatatlan és megfoghatatlan, az alapos kutató és megfigyelő mégis felismerheti tevékenységéről.

Két elképzelés világunkról

A Teremtő Isten létezésével, a teremtés bizonyítékaival, ill. az evolúció kérdésével következő írásunkban foglalkozunk majd. Ebben a cikkben tényként kezeljük a Teremtő létezését – Aki létrehozta a mindenséget, a benne létező világokkal és teremtményekkel együtt. Ő mindenestől jószágos, ezt bizonyítja körülöttünk minden, amit megteremtett. Leibniz német filozófus írja *Teodicea* (Istentan) című művében: „Az adott világ a lehetséges világok legjobbika, máskülönben nem lett volna ésszerű Istennek, hogy egyáltalán megteremtse.”

Olyan bolygón is élhetnénk, ahol állandóan rettegnünk kellene – menekülve és bujkálva mindenféle szörnyűséges teremtmény és esemény elől. Ellenségünket élvezettel és örömmel töltené el, ha így lenne, de – hála Istennek – a Teremtő által szabott korlátok miatt jelenleg ezt nem tudja megvalósítani. A vízőzön előtt, amikor Isten még nem korlátozta oly mértékben, mint utána, egyszer már sikerült eltorzítania szép világunkat – egy későbbi cikkben ezzel is részletesen foglalkozunk majd.

A harc legvégén viszont a gonosz ismét szabad kezet kap egy rövid időre, és teljes mértékben bemutatathatja, milyen a világ az ő elképzelése szerint. Ekkor bekövetkezik az, amit Jézus Krisztus mondott: abban az időben *„dermesztő félelem lesz úrrá az emberekben annak várása miatt, amik e földre következnek”* (Lukács 21:26).

Sok teremtet világ

De térjünk vissza a kezdetekhez! Isten minden teremtményét saját magához hasonlóvá, tökéletessé és jóvá

alkotta (1Mózes 1:26,31; Ezékiel 28:12-15). Nem létezett rossz, az egész világmindenség tökéletes békében és örömben élt. Ez igaz volt a teremtet világokra, a világegyetem központjára (amit mennynek nevezünk) és a Földre is.

A Biblia szerint ugyanis a Teremtő sok lakott világot alkotott. Ezt láthatjuk Jób könyve első részéből, ahol Isten fiai a Teremtő elé járulnak. Jézus példázatának 99 báránya is ezen el nem bukott világokat jelképezi; a jó pásztor (Jézus) az 1 elveszett bárány (a Föld) megkeresésére és megmentésére indul (Lukács 15:3-10). Bár a példázatot legtöbbször az elveszett emberekre alkalmazzák, azonban az is igaz, hogy Jézus egész bolygónkért jött, mely teljes mértékben az ellenség rabságában sínylődött (lásd még Jób 38:7).

A menny az a találkozóhely, ahol a Teremtő találkozik és tanácskozik a közte és a lakott világok között kapcsolatot tartó angyalokkal (az angyal szó jelentése: hírnök, hírvivő, követ, küldött). Ezek egyrészt Isten küldöttei a lakott világok felé, másrészt a világok küldöttei Istenhez és a mennyei (galaktikus) tanácsba (lásd Dániel könyve 7. rész).

Szabad akarat

Bár kezdetben minden jó volt, valami mégis lehetőséget adott a rossz létrejöttére: a szabad akarat. Isten e nélkül is létrehozhatta volna teremtményeit, de gondoljunk bele: milyen szeretet az, amit kikényszerítenek? Egyáltalán: hogyan érezzük magunkat, mikor olyasvalamire (tanulásra, munkára stb.) kényszerítenek, amit mi nem szeretnénk megtenni? Teremtőnk tudja, hogy valódi szeretet csak önkéntes alapon létezhet, és ezért minden teremtményét úgy alkotta meg, hogy eldönthesse, viszonzza-e Alkotója szeretetét, vagy kétségbe vonja jószágát. Isten minden értelmes teremtményét teljes értékű, szabad akarral hozta létre.

Az Isten kormányzata elleni lázadás történetét aligha lehet érthetőbb és világosabb módon bemutatni, mint ahogy azt a következő idézet teszi.

A lázadás eredete

[Az alábbi részlet E.G. White: *Pátriárkák és próféták* c. könyvének „Miért engedte meg Isten a bűnt?” c. fejezetét tartalmazza kivonatossan. A Biblia-versek a Károli fordításból származnak. Az alcímeket a szerkesztő adta hozzá.]

„»Az Isten szeretet« (1Jn 4:16). ... Ez mindig így volt, és mindig így is lesz...

A teremtő erő minden megnyilvánulása a végtelen szeretet egy-egy kifejeződése. Isten korlátlan uralma együtt jár az áldások teljességével, amelyet minden teremtetett lénynek felkínál...

A jó és gonosz közötti nagy küzdelem története ... szintén Isten változatlan szeretetéről tesz bizonyosságot.

Isten munkatársa

A világegyetem Ura nem egyedül végezte jószágos munkáját. Volt egy társa – munkatársa –, aki meg tudta érteni szándékait, és vele tudott örülni a teremtetett lények boldogításában. *»Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige. Ez kezdetben az Istennél vala«* (Jn 1:1-2). Krisztus, az Ige, Isten egyszülöttje egy volt az örökkévaló Atyával – természetében, jellemében, szándékaiban. Ő volt az egyetlen olyan lény, aki tanácskozni tudott Istennel, és osztozni szándékában. [...]

Az Atya a Fiú által teremtetett minden mennyei lényt. *»Ő benne teremtetett minden [...] akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok: minden ő általa és ő reá nézve teremtettek«* (Kol 1:16). Az angyalok Isten szolgálói, akik a tőle állandóan áradó fényben ragyognak, és gyors szárnyakon sietnek, hogy véghezvigyék akaratát. De a Fiú, a felkent Isten, *»az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget«*, magasabb rendű az angyaloknál (Zsid 1:3-4) [...]

Önzetlen szeretetszolgálat

Mivel Isten kormányzásának alapja a szeretet törvénye, az értelmes lények csak akkor lehetnek boldogok, ha tökéletes összhangban élnek [...] nagy-

szerű elveivel. Isten minden teremtményétől azt kívánja, hogy szeretetből szolgálja – amely szolgálat jellemének értékeléséből fakad. Nem örül a kényszerített szolgálatnak. Ő mindenkinek szabad akaratot ad, hogy önként szolgálhassa Őt.

Ameddig minden teremtetett lény szeretetből engedelmeskedett, mert szerette Istent, az egész világegyetemben tökéletes összhang uralkodott. A mennyei sereg boldogan teljesítette Teremtője akaratát [...] és amíg az Isten iránti szeretet mindennél fontosabb volt, az egymás iránti szeretetet bizalom és önzetlenség jellemezte. Semmiféle disszonáns hang nem zavarta meg a mennyi harmóniáját. De ez a boldog állapot megváltozott.

Az első lázadó

Volt valaki, aki visszaélt azzal a szabadsággal, amelyet Isten adott teremtményeinek. Tőle származik a bűn, aki Krisztus után az első volt, akit Isten a legjobban kitüntetett. [...] Lucifer, a »hajnal fia«, a szent és makulátlan, volt az első oltalmazó kérub. A hatalmas Teremtő mellett volt, és az örökkévaló Istent elborító dicsőség szakadatlanul hulló fénysugarai megnyugodtak rajta. *»Így szól az Úr Isten: Te valál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcsességgel, tökéletes szépségben [...] Valál felkent oltalmazó Kérub [...] Feddhetetlen valál utaidban attól a naptól fogva, melyen teremtetted, míg gonoszság nem találtaték benned«* (Ez 28:12-15).

Lucifer lassanként helyt adott az ön-

felmagasztalás vágyának. A Szentírás ezt mondja: *»Szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcseségedet fényességedben«* (Ez 28:17). *»Ezt mondád szívedben: [...] hasonló leszek a Magasságoshoz«* (Ésa 14:13-14). Ez a hatalmas angyal, aki minden dicsőséget Istentől kapta, eljutott oda, hogy ezt magának tulajdonította. Nem volt meglegedve pozíciójával, pedig nagyobb megbecsülésben részesült, mint a mennyei sereg. Merészkedett a csakis a Teremtőnek kijáró hódolatot magának kívánni [...] Megkívánta azt a dicsőséget, amellyel a végtelen Atya a Fiát ruházta fel, ez az angyalfejedlem arra a hatalomra pályázott, amelyre egyedül Krisztusnak volt joga.

Elvetett figyelmeztetések

Ekkor megbomlott a menny tökéletes harmóniája. Lucifer a Teremtő helyett önmagát akarta szolgálni. Ezt látva, balsejtelem támadt azokban, akik Isten dicsőségét a legfontosabbnak tar-

tották. A mennyei tanácsban az angyalok kérlelték Lucifert. Isten Fia felhívta figyelmét a Teremtő nagyságára, jóságára és igazságos voltára, törvényének szentségére és változhatatlanságára. Isten maga hozta létre a menny rendjét; és ha Lucifer eltér attól, meggyalázza alkotóját, és romlást hoz önmagára. De a végtelen szeretettel és irgalommal adott figyelmeztetés csak ellenállást váltott ki Luciferből. Engedte, hogy a Krisztussal szembeni féltékenysége eluralkodjék benne, és még elszántabb lett.

Ez az angyalfejedlem el akarta vitatni Krisztus felsőbbségét, és ezzel megkérdőjelezte Isten bölcsességét és szeretetét. E cél érdekében ez a nagy koponya, aki seregeiben első volt Krisztus után, kész volt erejét latba vetni. De Ő, aki szabad akaratot adott minden teremtményének, senkit sem hagyott védtelenül e megzavaró álokoskodással szemben, amellyel a lázadás megpróbálta igazolni önmagát. A nagy küzdelem elindulása előtt mindenkinek világosan kellett látnia annak akaratát, akinek a

bölcsessége és jósága minden örömük forrása volt.

A Világegyetem Királya összehívta a menny seregeit, hogy jelenlétükben mondja el, milyen helyet tölt be valójában Fia, és hogy milyen viszonyban van a teremtett lényekkel. Isten megosztotta trónját Fiával, és az örökkévaló, önmagában létező Lény dicsősége körülövezte mindkettőjüket. A szent angyalok a trón köré gyűltek – egy hatalmas, megszámlálhatatlan sokaság –, »tízezerszer tízezer és ezer-szer ezer« (Jel 5:11); a legdicsőbb angyalok mint szolgák és alattvalók, akik örvendeztek az Istenségtől reájuk hulló fényben. A Király a menny egybesereglett lakói előtt kijelentette, hogy senki más, csak Krisztus, Isten egyszülöttje értheti meg teljesen szándékait, és az Atya Őt bízta meg akaratának végrehajtásával. Isten Fia a menny összes seregének teremtésében megvalósította az Atya akaratát. Őt és Istent illeti meg hódolatuk és hűségük. Krisztus később is – a Föld és lakói megteremtésében is – gyakorolta isteni hatalmát. De soha nem akart saját magának hatalmat vagy

felmagasztalást Isten terve ellenében, hanem az Atya dicsőségét magasztalta fel, és az Ő jóságos és szeretettel teljes szándékát hajtja végre.

Az angyalok örömmel ismerték el Krisztus felsőbbségét, és leborulva előtte szabad folyást engedtek szeretetüknek és imádatuknak. Lucifer is meghajolt velük, de szívében valami furcsa, vad küzdelem dúlt. Igazság, méltányosság és hűség küzdött az irigység és féltékenység ellen. Mintha a szent angyalok egy ideig magukkal ragadták volna befolyásukkal. Amikor a dicsőítő ének dallamos melódiája sok ezer boldog hangtól felerősödve szárnyra kelt, mintha elfojtotta volna a gonoszság szellemét. Kimondhatatlan szeretet vibrált át egész lényén; szíve együtt dobbant Isten bűntelen tisztelői szívével, ő is szerette és imádta az Atyát és a Fiút. De saját dicsősége újra göggel töltötte el. Felsőbbség utáni vágya visszatért, és féltékenysége újra feltámadt Krisztussal szemben. A nagy megbecsülést, amelyben részesült, nem Isten különleges ajándékaként értékelte, és ezért az nem keltett benne hálát Teremtője iránt. Sütkérezett szépségének és dicsőségének fényében, és Istennel egyenlő méltóságra pályázott. A mennyei sereg szerette és tisztelte Lucifert. Az angyalok örömmel végrehajtották parancsait. Ő mindegyiknél bölcsőbb és dicsőbb volt. De Isten Fia az Atyával azonos hatalmával és tekintélyével őfelette állt. Osztozott az Atya szándékaiban, míg Lucifer nem volt ennyire beavatva terveibe. »Mi-

ért Krisztus a felsőbbrendű?» – kérdezte ez a hatalmas angyal – »Miért tünteti ki Isten Őt jobban, mint Lucifert?»

Függetlenségi propaganda

Elhagyva az Atya közelében elfoglalt helyét, Lucifer elment, hogy széthintse az elégedetlenség szellemét az angyalok között. Titokban dolgozott, és valódi szándékát egy ideig az Isten iránti tisztelet látszata alá rejtette. A mennyei lényeket kormányzó törvényekkel kapcsolatban kezdett kételeyeket sejtetni. [...] Az angyalok nem olyan lények, akik szégyent hozhatnak Istenre; minden gondolatuk szent; ők sem tévedhetnek inkább, mint Isten maga. Luciferrel szemben igazságtalanság – állította –, hogy Isten Fiának az Atyával egyenlő helye van. Hiszen őt is tisztelet és megbecsülés illeti meg. Ha ez az angyalfejedlem elfoglalhatná igazi, magasztos helyét, nagyon jó származna ebből az egész mennyei seregnek; mert ő szabadságot akar mindnyájuknak biztosítani. Most még eddigi szabadságuk is véget ért, mert Isten egy abszolút Uralkodót helyezett följük, akinek tekintélye előtt mindenkinek hódolattal kell adóznia. Ezek voltak azok a ravasz megtévesztések, amelyek Lucifer mesterkedései folytán gyorsan tért hódítottak a mennyben.

Krisztus helyzetében és tekintélyében nem történt változás. Lucifer irigysége, megtévesztése és a Krisztusával azonos helyre való igénye szükségesé tette Isten Fia valódi helyének

meghatározását. De ez a hely kezdetől fogva ugyanaz volt. Sok angyalt azonban elvakítottak Lucifer félrevezető állításai.

Kihaszználva a hozzá beosztott szent lények iránta való szeretetét, hűségét és bizalmát, olyan ravaszul csepegtette lelkükbe a saját bizalmatlanságát és elégedetlenségét, hogy mesterkedését nem ismerték fel. Lucifer Isten szándékait hamis megvilágításban mutatta be – félremagyarázva és eltorzítva őket, hogy viszályt és elégedetlenséget keltsen. Alattomosan rávette hallgatóit, hogy adjanak hangot érzéseiknek; majd szavaikat ismételte, amikor ez szolgált célját. Így akarta bebizonyítani, hogy az angyalok nem teljesen értenek egyet Isten kormányzásával. Míg az Isten iránti teljes hűséget színlelte, azt hangsúlyozta, hogy a menny rendjén és tör-

vényein változtatni kell Isten kormányzatának állandósága érdekében. Míg azon dolgozott, hogy [...] a saját elégedetlenségét becsepegtesse a hozzá beosztott angyalok lelkébe, látszólag az elégedetlenséget igyekezett megszüntetni. [...] Míg titokban viszályt és lázadást szított, a legnagyobb furfanggal azt a látszatot keltette, mintha egyedüli célja az lenne, hogy elmélyítse a hűséget, és megőrizze az összhangot és békét.

Az elégedetlenség ily módon felszított szelleme elvégezte a maga átkos munkáját. Jóllehet nem volt nyílt zendülés, a megosztó érzések észrevétlenül kialakultak az angyalok között. Egyeseknek tetszettek Lucifer célzatosságai Isten kormányzata ellen. Bár mindeddig tökéletes összhangban éltek az Isten által létrehozott renddel, most elégedetlenek és boldogtalanok voltak, mert nem tudták átlátni Isten kikutathatatlan szándékait. Kifogásolták, hogy felmagasztalja Krisztust. Készek voltak Lucifert támogatni, amikor Isten fiáéval azonos hatalmat követelt magának. De a hűséges és igaz angyalok Isten rendelkezéseit bölcsenek és igazságosaknak tartották, és a hűtlen lényt igyekeztek Isten akaratára ráhangolni. Krisztus Isten Fia volt; egy volt vele már az angyalok életre hívása előtt is. Örökké az Atya jobbján volt; eddig soha senki nem kérdőjelezte meg elsőbbségét, ami annyi áldást jelentett mindenkinek, aki jóságos uralma alá került. A menny harmóniáját soha nem zavarta meg semmi. Miért lenne most vi-

szály? A hű angyalok ennek a viszálynak csak a rettenetes következményeit látták, és könyörögve tanácsolták az elégedetleneknek, hogy mondjanak le szándékukról, és a menny kormányzatához való ragaszkodásukkal tegyenek bizonyosságot Isten iránti hűségükről.

Lucifer utolsó esélye

Jelleméhez méltó nagy irgalmában Isten sokáig eltűrte Lucifert és követőit. Mindeddig ismeretlen volt a mennyben az elégedetlenség és lázadás szelleme. Ez új dolog volt – furcsa, titokzatos, megmagyarázhatatlan. Lucifer maga sem ismerte fel először érzéseinek valódi jellegét. Egy ideig félt is kifejezni képzelődéseit, és azt, ami lelkében végbement. Mégsem hessegette el. Nem látta, merre sodródik. Isten pedig mindazt megtette, amit a végtelen szeretet és bölcsesség csak ki tud gondolni, hogy meggyőzze őt tévedéséről. Bebizonyosodott, hogy elégedetlenségének nincs semmi oka, és Isten megláttatta vele, mi lesz a következménye, ha kitart a lázadásban. Lucifer meggyőződött arról, hogy nincs igaza. Látta, hogy *»igaz az Úr minden ő utában, és minden dolgában kegyelmes«* (Zsolt 145:17); hogy az isteni törvények igazságosak, és tudta, hogy ezt az egész menny előtt el kell ismernie. Ha ezt megtette volna, megmenthette volna önmagát, és megmenthetett volna sok angyalt. Ekkor még nem dobta el teljesen Isten iránti hűségét. Habár elhagyta oltalmazó kérubként elfoglalt helyét, de ha kész

lett volna visszatérni Istenhez, elismerve a Teremtő bölcsességét, és megelégedett volna azzal a hellyel, amelyet Isten a maga csodálatos tervében neki szánt, visszakapta volna hivatalát. Eljött a végső döntés ideje: vagy teljesen meghódol Isten korlátlan uralma előtt, vagy nyíltan lázad. Már-már majdnem úgy döntött, hogy visszatér, de büszkesége nem engedte. Annak, akit Isten oly nagyon kitüntett, túl nagy áldozat lett volna beismerni, hogy tévedett, hogy csak képzelgett. Túl nagy áldozat lett volna meghódolnia egy olyan tekintély előtt, akiről azt akarta bizonyítani, hogy igazságtalan.

A könnyörületes Teremtő Lucifert és követőit irántuk érzett szeretetében és szánalmában vissza akarta rántani a pusztulás szakadékától, amelybe már-már belebuktak. De irgalmát félremagyarázták. Lucifer Isten türelmére a saját felsőbbségének bizonyítékeként mutatott rá, annak jeleként, hogy a világegyetem Királya még teljesíteni fogja az ő kikötéseit. Ha az angyalok szilárdan kitartanak mellette – mondotta – még megkaphatják mindazt, amire vágnak. Lucifer makacsul védte saját álláspontját, és teljesen belevetette magát az alkotója elleni nagy küzdelembe. Így történt,

hogy Lucifer, »a fényhordozó«, Isten dicsőségének részese, trónjának őre, törvényszegés által Sátánná, Isten és a szent lények »ellenségévé«, és azok megrontójává lett, akiket Isten az ő irányítása és védelme alá helyezett.

Ellenkormány

Megvetéssel utasította el a hűséges angyalok érvelését és kérlelését, rászédett rabszolgáknak bélyegezve őket. Krisztus elsőbbségét önmaga és az egész mennyei sereggel szembeni igazságtalanságnak minősítette. Nem engedi tovább – mondta –, hogy a mennyei sereg jogait megsértsék. Soha többé nem fogja elismerni Krisztus elsőbbségét. Elhatározta, hogy igényt tart a neki járó megbecsülésre, és kezébe veszi azok irányítását, akik követői lesznek. A sorai-
ba lépőknek új és jobb kormányzást ígért,
amelyben mindenki sza-

badságot élvez. Sok angyal jelezte, hogy elfogadja őt vezetőjének. Hízegő volt számára, hogy ilyen helyesléssel fogadták ajánlatait, és azt remélte, hogy megnyer magának minden angyalt; hogy egyenlő lesz magával Istennel és hogy a menny egész serege engedelmeskedni fog neki.

A hűséges angyalok még mindig kérlték Lucifert és szimpatizánsait,

hogy hódoljanak meg Isten előtt. Elmondták, milyen elkerülhetetlen következményekkel jár, ha erre nem hajlandók: Ő, aki teremtette őket, meg tudja dönteni hatalmukat, és súlyosan megbünteti vakmerő lázadásukat. Egy angyal sem ellenkezhet sikeresen Isten törvényével, amely oly szent, mint Isten maga. Mindnyájukat intették, hogy ne hallgassanak Lucifer megtévesztő okoskodására, és kérelték őt és követőit, hogy késedelem nélkül lépjenek Isten elé, és vallják meg, hogy tévedtek, amikor megkérdőjelezték bölcsességét és tekintélyét.

Sokan készek voltak megfogadni ezt a tanácsot, megtérni elégedetlenségükből, és ismét keresni az Atya és a Fiú kegyét. De Lucifer tarsolyában volt egy másik megtévesztés is. Ez a tekintélyes lázadó ekkor kijelentette, hogy a hozzá csatlakozó angyalok túl messzire mentek ahhoz, hogy visszafordulhassanak; hogy ő ismeri Isten törvényét, és tudja, hogy Isten nem fog megbocsátani. Azt mondta, hogy mindazoknak, akik meghódnak a menny tekintélye előtt, tisztségüktől megfosztottan nem lesz többé becsületük. Ő maga elhatározta, hogy soha többé nem fogja elismerni Krisztus tekintélyét. Az ő és követői számára – mondta – csak egy marad: hogy követeljék ki szabadságukat, és vívják ki jogaikat, amit Isten nem volt hajlandó megadni nekik.

Az igaz volt, hogy Sátán túl messzire ment ahhoz, hogy visszatérhessen. De nem így volt ez azokkal, akiket megvakított csalásaival. Számukra a

hűséges angyalok tanácsaikkal és kérelésükkel megnyitották a remény ajtaját. Az intés megfogadásával ki menekedhettek volna Sátán csapdájából. De hagyták, hogy a büszkeség, a vezetőjük iránti szeretet, és a korlátlan szabadság utáni vágy úrrá legyen rajtuk. Végül elutasították az isteni szeretettől és irgalomtól áthatott kérelést.

Megtévesztő hazugságok

Isten hagyta, hogy Sátán addig folytassa munkáját, amíg az engedetlenség szelleme tényleges lázadássá érik. Terveinek teljesen ki kellett bontakoznia, hogy mindenki megláthassa valódi jellegüket és céljukat. Lucifernek, mint felkent kérubnak, nagyon magas rangja volt. A mennyei lények mélységesen szerették, és neki nagy befolyása volt rájuk. Isten nemcsak a menny lakóit kormányozta, hanem minden létező világot is, amelyeket Ő teremtett. És Lucifer arra a következtetésre jutott, hogy ha a menny angyalait bele tudja vonni a lázadásba, ugyanezt megteheti a világokkal is.

Agyafúrtan képviselte a maga igazát, cselt és csalást alkalmazva céljai eléréshez. Nagyon jól tudott megtéveszteni. Elrejtve valódi szándékát, előnyhöz jutott. Minden tettét olyan titokzatosság fedte, hogy az angyaloknak nehéz volt leleplezni munkájának igazi jellegét. Amíg azt teljesen ki nem bontakoztatta, a gonoszságot nem lehetett a maga valódi mivoltában megláttatni. Elégedetlensége nem tűnt volna lázadásnak. Még a hűséges

angyalok sem tudták teljesen felismerni jellegét, vagy meglátni azt, hogy Lucifer munkája hova vezet.

Lucifer először úgy irányította kísértéseit, mintha neki semmi köze nem lett volna hozzájuk. Azzal vádolta az angyalokat, akiket nem tudott teljesen maga mellé állítani, hogy nem törődnek a mennyei lények érdekeivel. Pontosan azzal vádolta a hűséges angyalokat, amit ő maga csinált. Módszere volt szövevényes okoskodásokkal zavarosnak feltüntetni Isten szándékait. Titokzatosságba burkolt mindent, ami egyszerű volt, és ravasz kiforgatással kételyt támasztott Jahve legvilágosabb kijelentéseivel szemben. Magas tisztsége, amely oly szoros kapcsolatban volt Isten kormányzatával, nagyobb súlyt adott szavainak.

Isten csak az igazsággal és becsülettel összeférő eszközöket alkalmazhatott. Sátán tudta használni azt, amit Isten nem: hízelt és csalást. Megkísérelte Isten szavát kiforgatni, és hamis színben tüntette fel kormányzatát, azt állítva, hogy Isten igazságtalanul

kényszerített törvényeket az angyalokra. A meghódolás és az engedelmesség megkövetelésével csupán a maga felmagasztaltatására törekedett. Ezért kellett a menny lakói előtt, és az összes világ előtt bebizonyítani, hogy Isten kormányzata igazságos, törvénye tökéletes.

A csaló leleplezése

Sátán úgy tüntette fel, hogy ő maga igyekszik előmozdítani a világegyetem javát. A bitorló valódi jellegét és igazi célját mindenkinek meg kell látnia. Időre volt szükség ahhoz, hogy gonosz cselekedeteivel leleplezze önmagát.

Azt a vizálykodást, amit ő idézett elő a mennyben, Isten kormányzásának terhére írta. Kijelentette, hogy minden rossz Isten kormányzatának következménye. Állítása szerint az volt a célja, hogy megjavítsa Jahve törvényeit. Ezért Isten hagyta, hogy bemutassa állításainak jellegét, hogy megmutassa, mit is hoznak azok a változások, amelyeket Isten törvényével kapcsolatban javasolt. Ítélik el őt saját cselekedetei! Sátán kezdettől fogva azt állította, hogy nem lázad. Az egész világegyetemenk látnia kell a csalót leplezetlenül.

A Végtelen Bölcsesség még akkor sem pusztította el Sátánt, amikor már kivetette a mennyből. Mivel Isten csak a szeretetből fakadó szolgálatot fogadhatta el, teremtményei hűségének azon a meggyőződésükön kell alapulnia, hogy Ő igazságos és jó. Mivel a menny és a világok lakói nem

voltak felkészülve a bűn jellegének, sem következményeinek megértésére, Sátán elpusztításában nem látták volna meg Isten igazságosságát. Ha Isten azonnal kitörölte volna az élők sorából, egyesek félelemből szolgálták volna Istent, és nem szeretetből. A csaló befolyása nem szűnt volna meg egészen, a lázadás szelleme sem semmisült volna meg teljesen. A meg nem szűnő korszakokon át élő egész világegyetem érdekében Sátánnak ki kellett bontakoztatnia elveit, hogy az Isten kormányzása elleni vádjait minden teremtetett lény igazi megvilágításukban lássa, és hogy Isten igazságossága és irgalma és törvényének változhatatlansága örökre vitán felül álljon.

Örök biztosítékra van szükség

Sátán lázadásának tanulságul kellett szolgálnia a világegyetemnek az eljövendő korszakokon át végig – a bűn jellegéről és rettenetes következményeiről való örökös bizonyágtevésnek. Sátán uralmának velejárói, mind

emberekre, mind angyalokra gyakorolt hatása meg fogja mutatni, milyen gyümölcsöt terem az isteni tekintély mellőzése. Ez fogja tanúsítani, hogy Isten kormányzatának a létevel szorosan összefügg a Teremtő minden alkotásának jóléte. Így e lázadás rettenetes történetének minden szent lényt örökké védenie kell, hogy a törvényszegés jellegét megmutatva meggátolja becsapásukat; hogy megőrizze őket a vétkezéstől és a büntetéstől.

Aki uralkodik az egeken, Ő az, aki látja kezdettől fogva a véget – aki előtt a múlt és a jövő egyformán nyitva áll, és aki a bűn által okozott keserveken, sötétségen és pusztuláson túl látja a maga szeretetből fakadó és áldást hozó szándékainak megvalósulását. Bár *»felhő és homályosság van körülte; igazság és jogosság az ő székének erőssége«* (Zsolt 97:2). És ezt a világegyetem lakói – hűségesek és hűtlenek egyaránt – egy napon meg fogják érteni. ■

G.R.

Bevington naplója V.

Isten bölcsen vezet

3. fejezet (befejezés)

Ezek az odvas fák...

Összejövetelt tartottam Ohióban, és az egyik résztvevő meghívott egy másik helyre is. Ahogy vége lett az összejövetelnek, kimentem az erdőbe, hogy tisztázzam a meghívást. Bemásztam egy odvas fába, kint ugyanis elég hűvös volt már az ősz. Ott Isten azt mondta nekem, hogy menjek, tehát elmentem.

Három este prédikáltam, utána viszont közölték, hogy többé nem prédikálhatok az iskolaépületben.

Mivel pontosan tudtam, hogy Isten küldött ide, ismét kimentem az erdőbe, egy másik odvas fatörzsbe.

Már öt napja voltam ott, leborulva, amikor szokatlan helyzet állt elő. Éhség fogott el, ami általában azt jelenti, hogy vége a böjtnek. Ugyanakkor tudtam, hogy még nem vívtam ki a győzelmet abban a dologban, amiért imádkoztam. Elhatároztam, addig maradok, amíg meghallom a menny üzenetét, vagy meghalok a fatörzsben. Az éhségem növekedett és gyengének

éreztem magam. Általában mindkét érzet azt bizonyítja, hogy a böjtöt meg lehet törni, ti. meg van nyerve a csata. Ezt azért említem meg, hogy rávilágítsak, milyen veszélyes sablonokban gondolkodni – Isten munkájának ugyanis egyáltalán semmi köze a sablonokhoz.

Váratlan vendéglátók

Ez a faüreg elég kicsi volt, úgyhogy kissé össze kellett préselnem magam. Csak néha nyújtóztattam ki a karomat magam elé. Azóta, hogy meg-

éheztem, már a

második 24

órás vir-

rasz-

tásba

kezd-

tem bele. Éppen

azt panaszoltam el az

Úrnak, hogy éhes va-

gyok, és elégedetlen

az eddigi ered-

ménnyel, majd

nyújtóztam egyet.

Hirtelen valami szokatlan

dolog akadt a kezembe. Többet is ta-

láltam, és miután mindet összeszed-

tem, megállapítottam, hogy makkok.

Indítatást éreztem, hogy megegyem

őket. Soha nem rajongtam a makkért,

de ezek nagyon finomak voltak.

Ezután viszont elgondolkoztam, vajon honnan jöttek ezek a makkok – ugyanis frissnek tűntek. Vajon milyen régóta voltak itt? És hogy lehet, hogy eddig nem éreztem, pedig eddig is hányszor kinyújtottam már a karom ugyanilyen távolságra?

Ezek a kérdések merültek fel bennem, és választ kellett találnom. Megettem mind a hat makkot, amitől felfrissülve éreztem magamat. Ez este hat órakor volt (gyufát gyújtottam, hogy megtudjam az időt). A fatörzsben voltam egész éjszaka. Másnap reggel, amikor kinyújtóztam, ismét találtam hat makkot. Körbetapogatóztam, de nem találtam többet, csak azt a hatot.

Így történt, hogy négy napon keresztül – amíg imában végére nem jártam az ügynek – napjában háromszor mindig hat makkot találtam ebben az odvas fatörzsben. Összesen tehát 10 napot voltam ott, és a végére nagyon kíváncsi lettem, hogyan kerülnek oda mindig a makkok. Ezért az utolsó napon kimásztam a fatörzsből, benntartózkodásom jeleként otthagytam a cipőmet a bejáratánál, én pedig egy kicsit távolabb, egy másik faodúban rejtőztem el. Pontban 11:45-kor jött is hat nagy, szürke mókus! Sorban ráugrottak a fatörzsre és beejtették makkjukat egy oldalsó lyukon. Örömkönnyegekben törtem ki:

– „Csodálatos, csodálatos, az én Istenem e hat mókus által etetett engem!”

Könnyeztem örömömben arra gondolva, hogy Ő annyira odafigyelt

szükségleteimre, hogy ezeket az oktan állatokat állította szolgálatába. Nem csak Illést táplálták az állatok! Visszakúsztam a fatörzsbe, és ó, milyen alázatra jutottam akkor! Sokszor kívánom, bárcsak olyan alázatban lehetnék mindig, mint akkor!

Kivívott győzelem

Miután még négy órát töltöttem ott, láttam, hogy tizenhárom férfi és nő leborulva imádkozik az iskolaépület előtt – pontosan ott, ahonnan 10 nappal ezelőtt kiraktak. Nem tudták, hogy a közelben vagyok. Kimásztam a fatörzsből és alighogy elindultam lefelé a dombon, már jött is szembe valaki – az az ember volt, aki kitett a házából és az iskolaépületből is. Kopasz volt és úgy nézett ki, mint azok a vad és szilaj indiánok, akiket Dakotában láttam. Nem tudtam, mit fog majd tenni. Egyet viszont tudtam: rendben vagyok Istennel. Amikor közel ért, már előre kiabált nekem:

– „Ó, atyafi, imádkozz értünk! Úgy örülök, hogy látlak, imádkozz értünk! Tíz napja a pokolban vagyok!”

Gyorsan leborultunk egy kidőlt fánál.

Ha valaha hallottál igazán imádkozni valakit, nos, ez olyan volt! Kétség sem férhet hozzá, komolyan vette a dolgot, így két órán keresztül könyörögtünk ügyéért. Miután átküzdötte magát imádságban, így szólt:

– „Most jöjj el újra a házukba, és ma este kinyitjuk az iskolaépületet!”

Három áldott hetet töltöttünk együtt. Sokan azért keresték és találták meg Istent, mert én éhségem ellenére is ott maradtam abban az odvas fában. Ó, az emberek túl hamar feladják; és csak teszik, amit Sátán mond! Sátán hajtott el engem ennek az embernek az otthonából és az iskolaépületből, és ha én is másokhoz hasonlóan jártam volna el – ha feladva a küzdelmet elkullogtam volna –, hol végezték volna ezek a lelkek?!

Egy másik olvasat

Valakinek valahogy tudomására jutott a fatörzsös történetem és állításom, miszerint mókusok tápláltak engem. Éppen a szállásom felé tartottam, amikor ez az illető megelőzött és ezt mondta:

– „Bevington úr, ha jól értem, Ön ott volt a dombon egy odvas fatörzsben, és állítása szerint mókusok táplálták Önt makkal.”

– „Honnan vette ezeket a dolgokat?”
– kérdeztem vissza.

– „Közvetlen információm vannak, de szeretném tudni, valóban így volt-e!”

– „Én pedig azt szeretném megtudni, Ön honnan hallotta ezt!”

– „Ne törődjön vele, csak válaszoljon, kérem!” – erősködött tovább.

– „Nos, uram, valóban azt állítottam és továbbra is állítom, hogy hat mókus táplált engem naponta háromszor.”

Ekkor megállított az úton és ezt mondta:

– „Bevington úr, tudja, hogy Ön tolvaj?”

– „Nem, uram, nem tudom” – feleltem.

– „Nos, uram, márpedig Ön tolvaj, és ezt be is tudom bizonyítani. Azok a mókusok éppen a téli ennivalójukat gyűjtötték oda, és Ön azt falta fel.”

Ez mellbe vágott. Eltűnődtem, vajon tényleg lehetséges-e, hogy ez történt. Valószínűnek tűnt a dolog, úgyhogy mire hazaértem, már én sem tudtam, mit gondoljak az ügyről. Hogy tisztázzam a kérdést, másnap délután négy órakor ismét felmentem a dombra, bemásztam a faüregbe, de nem találtam egyetlen makkot sem. Három egymást követő nap is próbálkoztam, de makk nem volt soha.

Így megnyugodtam e kérdésben és világos lett, hogy Isten csak e különleges alkalom erejéig tette vendéglátóimmá a mókusokat. Úgy éreztem, Jézus lábai előtt heverek, és ha hiszek Benne és adok Neki egy esélyt, Ő minden tervét kimunkálja, mert Ő tudja, mi a legjobb.

Ne hagyd annyiban!

A kitartásnak a gyógyulás témájában is nagy jelentősége van. Erős meggyőződése, hogy betegségeink nagy része csak azért van rajtunk, mert megengedtük Sátánnak, hogy ránk tegye. Az ördög tudja, hogy a szerda esti imaóra előtt annyi is elég, ha csak egy kicsit keresztbe tesz nekünk. Alig akad, aki ne engedne neki ilyenkor! Fájdalmait és szenvedéseit bőkezűen osztja mindazoknak, akik egyébként is csak a kifogást keresik távolmáradásukra.

Meggyőződése szerint Isten azt akarja, hogy jussunk hitre ígérete felől – „*Én vagyok az Úr a te gyógyítód*” (2Mózes 15:16) – és Sátán merész támadásaival szemben álljunk ki határozottan
vérrel szerzett jogainkért. Én már harcoltam vele szemtől szemben ezen a küzdőtér-
ren. Sokszor csak a levegőt vagdosuk, ő viszont erős fegyveres, akit nem könnyű legyőzni ezen a területen.

Tisztességtelen ajánlat

Egyszer Ohioba hívtak, hogy vezessek le egy sátoros összejövetelt. Imádkoztam a dologért, majd elmentem. A vonattól közvetlenül a szállodába kísérték. Délután volt, és hat ve-

zető – négy férfi és két nő – már várt rám. Rögtön egy furcsa kérdést szegtek nekem:

– „Bevington testvér, mikor szeretné megkapni a fizetését? Most azonnal, az összejövetel végén, vagy utólagos részletekben? Úgy fizetünk, ahogy kívánja.”

Ez eléggé meglepett, mert általában nem halmoztak el pénzzel; az összejövetel végén nemegyszer üres kézzel távoztam.

– „Miért, mennyit szoktak fizetni?” – kérdeztem vissza.

– „Az attól függ, hány énekes van az evangélistának. Mivel Ön vezeti az éneklést, adnánk 80 dollárt.”

– „Nahát, 80 dollár! És honnan veszik ezt a pénzt?”

– „Ó, ne törődjön azzal! Önnek csak annyi a dolga, hogy levezeti a szolgálatokat, mi meg majd gondoskodunk a fizetéséről. Nem akarjuk, hogy az evangélisták bármilyen költségekkel legyenek megterhelve.”

Nyolcvan dollár... Belegondoltam, hogy sokszor egy egész év alatt nem kapok ennyit. Ez a bőkezűség szöveget ütött a fejembe, úgyhogy tovább kérdezősködtem:

– „Mégis, hogy szednek össze ennyi pénzt?”

– „Hagyjuk ezt, atyafi, mi nem akarjuk ezekkel a részletekkel terhelni Önt! A nálunk megforduló többi evangélista sem törődik ezzel. Csak arról kell nyilatkoznia, hogy most akarja a pénzt, vagy az összejövetel végén.”

– „Testvérek, úgy érzem, okvetlenül tudnom kell, hogyan gyűjtötték ezt a pénzt!” – feleltem.

Az egyik testvérnő végül kibökte:

– „Nos, először is belépődíjat szedünk. Másrészt van néhány árusító standunk is a területen, amik sok pénzt hoznak.”

– „Mit árulnak a standoknál?” – faggattam tovább.

– „Ó, csak cukorkát, szivart, dohányt, szénsavas üdítőket, pattogatott kukoricát; illetve ebédet és egyéb ételeket is. Bármit, amiből pénzt lehet csinálni.”

– „És ezt a sátoros összejövetelt is így szervezik, ilyen alapelvek mentén, mindezeket megengedve?!”

– „Hogyan szerveznénk másként?! Ugyan milyen más forrásból lehetne fedezni kiadásainkat?”

– „Nos,” – feleltem – „akkor nem a megfelelő embert hívták meg. Én soha nem engednék meg ilyen dolgokat!”

– „Hogyhogy?!” – csattantak fel egyhangúlag – „Talán Ön jobbnak tartja magát ama neves, nagy evangélistáknál, akik már évek óta járnak

sátoros összejövetelünkre, mely az egész Ohio államban páratlan?!”

– „Nézzék, nekem semmi közöm hozzájuk. Számomra ez egy lelkiismereti kérdés. Ilyen feltételek mellett nem tehetek itt semmit.”

Fel is út, le is út

Ez csütörtök délután történt. Péntek reggel aztán eljöttek vagy húszan, kérlelni:

– „Nézze, Bevington testvér, mi ezt az összejövetelt széles körben meghirdettük, ami eleve sok kiadással járt; és már csak azért sem engedhetjük kudarcba fulladni, mert akkor örökre elvesztenénk táboraink jó hírét. Ugyanakkor kiadásainkat csak úgy tudjuk fedezni, ha mindent ugyanúgy csinálunk, ahogyan eddig. Különbösen is, tevékenységünk teljesen legális és hivatalos; ezt minden józanul gondolkodó ember beláthatja.”

Nagyon határozottak voltak, de én nem tágitottam elveimtől. Egy aszszony felállt a bizottságból és így szólt társaihoz:

– „Hagyjuk már ezt a flúgost! Úgysem prédikálna úgy, ahogy mi szeretnénk; csak szégyent hozna ránk minden téren. Hívjuk el inkább régi tartalékosunkat!”

(Ismertem a szóban forgó személyt: majdnem mindig lerészegedik, amikor pénzt kap egy-egy összejövetel után.) Ezután mindnyájan felálltak és ezt mondták:

– „Rendben, akkor fizesse ki szálló-

dai számláját és távozzon városunkból gyalog – hacsak nincs sok pénze!”

– „Jól tudok gyalogolni!” – feleltem.

Kissé megrökönyödtek válaszomon. Mindenesetre összezsomagoltam, lementem és kifizettem számláimat. 84 centem maradt és kb. 58 km gyaloglás várt rám, két nehéz bőrönddel. Elin-dultam, de úgy 2 km után leültem egy fa alá és ezt mondtam:

– „Uram, kész vagyok bőröndöstül is végig-gyalogolni ezt a hosz-szú utat, de most mégis inkább arra kérné-lek, küldj va-lakit, aki felvesz!”

Megszervezett találkozás

Úgy éreztem, kicsit félre kell vonuljak hosz-szabban imád-kozni, ezért

csomagjaimat otthagytam a fa alatt, az útszélen. Milyen jól esett az imád-ság és a dicsőítés – valósággal felüdí-tett! Úgy éreztem, izmaim is megerő-södtek a hosszú útra, úgyhogy felkeltem és elindultam a fához.

Közelebb érve láttam, hogy egy férfi és egy nő bőröndjeimet bámulja egy kétüléses kocsiról. Hozzájuk lépve szívélyes kézsorítással üdvözöltem őket, majd adtam nekik néhány szó-rólapot. A férfi megkérdezte:

– „Nem Ön az a Bevington, aki idén nyáron sátoros összejövetelet tart itt?”

– „Valóban Bevington a nevem, de nem én tartom az összejövetelet.”

– „És mit csinál itt?” – kérdezték ne-vetve.

– „Éppen imádkoztam és dicsőítet-tem az Urat amott” – mutattam egy fatörzsrre.

Ismét nevettek, majd így szóltak:

– „Hallottuk, hogy imád-kozott, és azért álltunk meg, hogy meghall-gassuk, miről szól az imája.”

– „Ahogy jöt-tünk errefelé” – folytatta a férfi – „megálltunk egy bolt-nál és ott el-mond-ták, hogy az összejövetelet

megtartására mi-

féle flúgos embert kértek fel. Szépen hírbe hozták Önt! Ezután továbbhaj-tottunk, és mikor ideértünk, felesé-gem megszólalt: »Szerintem ez lesz az a hírhedt flúgos. Álljunk meg egy kicsit!« Így kerültünk hát ide, és sze-retnénk látni azt a fickót, akinek ki-válóságairól úgy áradoztak a helybé-liek. Számunkra azonban nem úgy tű-nik, mintha Ön nagyon különbözne Isten bármelyik gyermekétől... Amúgy merre tart?”

– „L___-be” – feleltem.

– „Mi is épp arra megyünk, ugorjon fel!”

Az ember elvitt az otthonába mivel ő is L___-ben élt. Ennek eredményeként a férfi, a felesége, a lánya, valamint sokan mások is újjászülettek és megszentelődtek.

Isten útjai

Egyesekben talán felmerül a kérdés, hogy ha azt a vezetést kaptam, hogy menjek el a sátoros összejövetelre, akkor mi dolgom volt 58 km-re onnan? Nos, Istennek kész terve volt az egész üggyel. Ő

azt akarta, hogy ez az ember és családja az Ő művében munkálkodjon, és azért választotta ezt a kacsaringós utat, hogy elérhesse őket. Azóta evangelizációs munkába fogtak, de ha megalkudtam volna abban a helyzet-

ben, ez a család talán üdvösséget sem nyert volna soha! Többször is láttam és hallottam mindhármukat bizonysgot tenni a cincinnati-i tábori összejövetelen: áldott életet éltek Istennel.

Ha Isten megpróbálta volna elmondani nekem mindazt, amit tenni készült, talán soha nem tudta volna megértetni velem. Ezért inkább elküldött erre a híres összejövetelre, majd onnan az országútra. Ezután célzottan odavezette ezt a házaspárt is, hogy találkozzam velük. Így ahelyett, hogy részt vettem

volna egy népszerű összejövetelen – ahol 80 dollárt toltak a képembe –, arra indított, hogy Louisville-be menjek, aprópénzzel a zsebemben, különösebb kilátások nélkül. ■

G.C. Bevington

A következő számból: hitből megkezdett missziómunka, imaharc egy haldokló testvérért, és egy ellenállhatatlan elhívás...

Egyszerű receptek

Természetes táplálékok

Az egészséges táplálék egyszerű, az étel természetes ízét hangsúlyozza. Ételünknek ugyanakkor meg kell felelnie a fizikai aktivitásunknak és az életmódunknak is, de elsősorban táplálónak és ízletesnek kell lennie. Ételünk legyen finom, kíváncsú és ugyanakkor egészséges biológiai összetételű. Tartós és erős egészséghez tudatos táplálkozás és életmód szükséges, fegyelmezettnak kell lennünk, inkább hallgatva a józan észre, mint a szokásokra, vagy kialakult ízlésünkre.

Az eredeti táplálék

„Azután ezt mondta Isten: Íme, nektek adok minden maghozó fűvet az egész föld színén és minden fát, amelyen maghozó gyümölcs van. Az legyen az eledeletek.” (1Mózes 1:29)

„És azt parancsolta az ÚR Isten az embernek: A kert minden fájáról bátran egyél.” (1Mózes 2:16)

„...a mező fűvét egyed” (1Mózes 3:18b)

Az az ember tápláléka, amit Isten a teremtéskor adott neki. Bár ez egy kézenfekvő bibliai alapelv, csak kevesen értékelik kellőképpen. A Teremtő tanácsaihoz való visszatérés napjainkban fontosabb, mint bármikor – saját életünk és egészségünk érdekében.

Az elvhűség jutalma

„Akkor Dániel azt mondta annak a felügyelőnek, akit a főudvarmester Dániel, Hananjá, Mísáél és Az-

arjá fölé rendelt: »Kérlek, tégy próbát szolgálóiddal tíz napig! Adjanak nekünk zöldségféléket, hogy azt együnk, és vizet, hogy azt igyunk. Azután nézd meg a mi arcunkat és azoknak az ifjaknak arcát, akik a király ételéből esznek, és amit láatsz, annak megfelelően cselekedjél majd szolgálóiddal.«

Erre ő engedett nekik ebben a dologban, és próbát tett velük tíz napig. Tíz nap múlva arcuk szebbnek és testük tápláltabbnak látszott a többi ifjúénál, akik a király ételéből ettek. Ezért a felügyelő elvette a nekik rendelt ételt és bort, és zöldségféléket adott nekik.” (Dániel 1:11-16)

Dániel gyermekkori neveltetéséből fakadóan tudta, hogy az egészség megőrzéséhez egyszerű, növényi alapú táplálkozás szükséges. Visszautasította a királyi udvar fényűző ételeit, mert tudta, hogy azok megrontanák egészségét. Életét kockáztatta az elve-

íért, de olvashatjuk, milyen egészséget nyert hűségéért társaival együtt.

Terített asztal

Nem kell aggódnunk, Isten már elvégezte a legnagyobb munkát a földi élet kezdetén: Teremtőnk olyan élelmiszereket alkotott számunkra, amelyeket – a lehető legegyszerűbben elkészítve – bátran és bizalommal fogyaszthatunk. Ezek teljes értékű, biológiai élelmiszerek, kielégítőek táplálásunkra.

Gyümölcsök, zöldségfélék, gabonák és olajos magvak nagy választékát

Hallgassunk inkább a józan észre, mint a szokásokra, vagy kialakult ízlésünkre!

készen kapjuk a természet asztaláról, csak meg kell tanulnunk okosan felhasználni és ízlése- sen elkészíteni ezeket a bőven termő *ajándékokat*. Ajándé-

kok, hiszen természetesen teremnek, jöllehet a hozzáértő gondozás és szorgalmas emberi munka is szükséges a jó minőségű termés eléréséhez.

Növényi étrend régen és ma

Az internet segítségével sok információt szerezhetünk régi korok táplálkozási szokásairól. Az ókori kultúrákkal kapcsolatos régészeti leletek, források tanúsága szerint Mezopotámia, Egyiptom, India, Kína, a Görög és a Római birodalom népeinek táplálkozása is a természetesen termő növények felhasználásán alapult. Főként

gabonafélék, hüvelyesek, zöldségek és gyümölcsök alkották étrendjüket; hússokat, halat, tejtermékeket és tojást nem fogyasztottak nagy mennyiségben.

A drága ételekben való gazdagság, a dőzsölés, a luxus csak a gazdagok és tehetősek kiváltsága volt. Ételeiket frissen, természetes alapanyagokból állították elő, nem voltak ipari élelmiszerek. A római légiók katonái például naponta kétszer étkeztek és saját maguk főzték, sütötték ételeiket.

(Források:

<http://gondola.hu/cikkek/53495>,
<http://www.lettudatos.com/okor-nove-nyi-taplalkozasa-iv.html>,
<http://portal.zmne.hu/download/bjkmk/bsz/bszemle/hadtort110203.html>,
<http://www.scmonitor.hu/archivum/2011/2011-julius-augusztus-a-romai-legiok-logisztikaja-ii-resz>)

Isten teremtési terve szerint tehát Ádám és Éva ideje óta az emberi szervezet legmegfelelőbb tápláléka a növényi étrend. Régi korok emberi tapasztalatán kívül a mai modern táplálkozástudomány sem vitatja, hogy a szigorú növényi étrend még a legsúlyosabb betegségek esetén is megfordíthatja a leépülést és fontos része a gyógyulásnak.

A növényi étrendet, mint alapelve- tet, mindig szemünk előtt kell tartanunk, de ez nem lehet fanatikus rögeszme, vagy szélsőségekbe vezető út. Szokásainkon lépésről lépésre szabad csak változtatni.

Italok

Napi italunk lehet a *friss tiszta víz*. Ha valami ízesítettre vágyunk, igyunk *citromos vizet*: 5 dl víz + 1 citrom kifacsart leve (esetleg kicsi mézzel édesíthetjük). Időnként ihatunk *növényi teákat* is: csipkebogyó, édesgyökér, rooibos tea, gyümölcssteák stb.

Diótej, mandulatej: 10 dkg darált dió, mandula 1 liter vízzel turmixolva, szűrve.

Zabtej: Vízzel leforrázott teljes zabpehely, szűrve. Arányok, kívánt sűrűség ízlés szerint.

Gyümölcsételek

A *gyümölcs* frissítő, vitamindús, az emésztőrendszert mozgósító alaptáplálék. Kitűnően méregtelenít, mozgásra készíti a beleket, ellát a legfontosabb vitaminokkal, ásványokkal, cukorral és desztillált vízzel. Nem hizlal, nagyobb mennyiséget ehetünk belőle és nagyon könnyen emészthető. Csak akkor együnk gyümölcsöt, ha igazán éhesek vagyunk és üres a gyomrunk. Gyümölcsétkezés előtt 20-30 perccel is igyunk meg 1-2 pohár vizet.

Hogyan együk a gyümölcsöt?

Vegyünk egy megfelelő nagyságú tányért, tálát és a megmosott, meghámozott, kimagozott gyümölcsöt, vagy gyümölcsöket gusztusosan, ízlésesen felszeletelve helyezzük el rajta. Az almát vágjuk kis szeletekre, a narancsot is szedjük szét kis gerezdekre, a banánt karikázzuk fel szépen.

A gyomornak az az ideális, ha egy ét-

kezés alkalmával egyféle ételből eszünk meg nagyobb mennyiséget: például 4-6 banán felkarikázva, mint gyümölcsreggeli. Ehetünk azonban 4-5-féle friss, érett gyümölcsöt salátaként is, megfelelően elkészítve. Megannyi íz és zamat élvezhető így.

NEM ajánlom, hogy a gyümölcsöt tejjel, cukorral, fűszerekkel ízesítsük, mert így már másképpen emésztődik.

Sokan müzli-vel, gabonapelyhekkel, kenyérrel esznek gyümölcsöt, én azonban ezt nem javaslom,

mert ez alkoholos erjedést okoz a gyomorban.

A gyümölcs különlegesen fontos, egészségmegőrző hatású élelmiszer. Fogyasszuk **magában, napi rendszerességgel** és látni fogjuk jótékony hatásait: rugalmas ízületek, ideális testsúly, szellemi frissesség, fittség, életöröm, tettekre készség, fizikai mozgás igénye.

Salátafélék

Zöld leveles salátákat használhatunk csíkokra, négyzetes kis darabokra vágva (spenót, sóska, fejes saláta, jég-saláta, endívia, római saláta stb.). Reszelt cékla, sárgarépa szintén kitűnően illik bele.

Tehetünk hozzá zsenge, tejes kukori-

A gyümölcs frissítő, vitamindús, méregtelenít, nem hizlal, alaptáplálék.

cát, zsenge zöldhagymát, póréhagymát, vöröshagymát, fokhagymát, lila hagymát is ízlés szerint. Paradicsom, uborka, zsenge cukkini, zöldpaprika, retek, és más elérhető, szezonális salátának való is kiváló, használjuk ki a lehetőségeinket és kreatív fantáziánkat is!

Salátánk lehetőleg friss, nyers zöldségekből álljon.

Salátaöntetek: citromlé + kis só + egy teáskanál szűz olívaolaj vagy tökmagolaj, tejfölre hasonlító öntet: 10 dkg darált mandula frissen facsart citromlével és kis vízzel összeturmixolva. Ezt apróra vágott hagymával, snidlinggel ízesíthetjük, sőt, sűrűre készítve körözötnék is kiváló köménnyel, pirospaprikával, hagymával együtt.

Paradicsomos-hagymás öntetet is készíthetünk az előbbi mandulakrém segítségével.

Zöldségeitek

A zöldségeitek esetében szükségünk van kis kategorizálásra, mert a zöldségfélék csoportosítása előnyös lehet számunkra.

Burgonyából készült ételek

Héjában, sütőben sült krumpli, teáskanál szűz olívaolajjal, hagymával, zöld salátával.

Meghámozott és karikákra vágott

burgonya tepsiben sütve, salátával, öntettel.

Krumplileves: fehérrépával, sárgarépával, zellerrel, zöldpaprika-karikákkal (rántás és olaj nélkül, csak kis sóval főzve).

Kockákra vágott burgonya, brokkoli, karfiol, sárgarépa-karikák tepsiben sütve.

A burgonya nagyon fontos táplálék, a banánhoz hasonló kalóriatartalmú, gazdag tápanyagokban. Zsiradékkal együtt nagyon nehezen emészthető, összetett szénhidrát.

Párolva, főve, sütőben sütve könnyen emészthető és érdemes sokfajta krumplit kipróbálni, az ízek változatossága miatt (sárga, rózsa, kifli- stb.).

A burgonya zsiradékkal együtt nagyon nehezen emészthető, összetett szénhidrát.

Más zöldségfélék

Karfiol, brokkoli, káposzta, karalábé, padlizsán, zöldborsó, kelbimbó, zsenge kukorica: párolva, főzve, tepsiben sütve is jók, salátának, levesnek, köretnek is alkalmasak. Gyakran készítjük el őket gyökérzöldségekkel együtt (sárgarépa, petrezselyemgyökér, cékla, zeller). Gabonafélékkel együtt is finomak (rizs, köles, hajdina).

A káposzta is szokásosan fogyasztható párolva, levesnek megfőzve, vagy gabonával együtt, például rizzsel, gombával elkészítve.

Száraz hüvelyesek

Bab, borsó, lencse: előzetesen beáz-

tatva és utána főzve ízletes főzelékek, kenhető pástétomok készíthetők belőlük. Viszonylag magas fehérje- és szénhidrát-tartalmuk miatt nehezebben emészthetők, kalóriatartalmuk is magas, a gabonafélékkel közel azonos. Egy-egy adaghoz **legfeljebb** egy kis teáskanál szűz olívaolajat adjunk, hogy jól emészthető maradjon.

Különféle hagymákkal, gyökérzöldségekkel érdemes együtt főzni, érdemes nyers salátát készíteni hozzá, de kenyeret, krumplit és egyéb gabonaféléket nem javasolnánk, az esetleges emésztési problémák miatt.

Gabonaételek

Köles, hajdina, rizs, búza, kukorica, zab, árpa, amaránt, quinoa, cirok, rozs: a gabonából készült lepénykenyerek, kásák, főtt gabonaételek nagyon régi táplálékok, a Biblia is számos helyen említi a gabonaételek fontosságát. Fontos megjegyezni, hogy a gabona tápláló, nagy kalóriatartalmú, összetett szénhidrát, ezért mértékletesen fogyasszuk, lehetőleg nagyon kevés zsiradék hozzáadásával és nyers salátával, zöldségekkel együtt. (Nem ajánlott káposztafélékkel, burgonyával és hüvelyesekkel enni egy étkezésen belül.)

A gabonamagokat mosás és áztatás után *megfőzhetjük*, fajtájuktól függően több vagy kevesebb időt fordítva az elkészítésre. A rizs, köles, hajdina például hamar elkészül, de a búza fő-

zéséhez jóval több idő szükséges. Zöldségekkel, salátákkal, zöld fűszerekkel fogyaszthatjuk.

Gabonalisztekből, durvára őrölt gabonadarából ízletes *kásákat* is főzhetünk; például a kukoricából készült kása kedvelt régi étel, de búzából, árpából is készülhet ugyanúgy. A vízben főtt kásákat ízesíthetjük kevés sóval, zöld fűszerekkel, hagymafélékkel,

ehetjük őket nyers salátákkal, főtt vagy párolt zöldségekkel együtt. Gabonaételeket lehetőleg ne együnk együtt hüvelyesekkel és burgonyával, mert ezek kü-

lön-külön is nehezebben emészthetők, és problémát okozhat a többféle, összetett szénhidrát (gabona, burgonya) és a magasabb fehérjetartalmú hüvelyes együtt fogyasztása.

Kenyérféléket, lepényeket is készíthetünk gabonalisztekből. Kovász nélküli, vagy kovászos módon is süthetjük. Az ókortól fogva a mai napig is nagyon kedvelik a Közel-Kelet népei a lepény formájú kenyereket. Ezek előnye, hogy frissen készülnek és mind a két oldaluk megfelelően megsül, mert vékony a tészta. Az egészséges kenyérféle mindig teljes kiőrlésű, természetes lisztből készül, vagyis a liszt a gabonamag teljes egészét tartalmazza a maghéjtól a sikérig. Ez az egyetlen hasznos módja annak, ha tápláló és egészséges kenyeret akarunk sütni.

A kovász nélküli, vékony lepénykenyér jól átsütve egészségesebb, mint a ko-

A száraz hüvelyesek gabonafélékkel együtt emésztési problémákat okozhatnak.

vászos változat, mert a kovászosítás során keletkező kémiai folyamatok az emésztés során a belekben is folytatódnak, és az emésztés során kialakuló erjedés, alkoholképződés emésztési problémákat okozhat.

Érdeemes kísérletezni különféle összetételű, kovásztalan lepénykenyerekkel, mert a manapság divatos, téglafarmájú, vagy vekni típusú kenyerek

Az emberi szervezet legmegfelelőbb tápláléka a növényi étrend.

és cipók általában nem tudnak átsülni eléggé a tészta vastagsága miatt. Házilagosan nagyon ízletes kenyereket lehet sütni, de a kovászos, élesztős kenyereket soha ne fogyasszuk frissen, 24-48 óra szikkadási időt hagyjunk neki és akkor is pirítsuk meg alaposan, hogy az élesztőgombák biztosan elpusztuljanak.

A kovásztalan lepénykenyerek mellett süthetünk teljes kiőrlésű lisztből *palacsintákat* is, minimális zsiradékkal, vagy anélkül, ízlés szerinti sűrűségű folyékony tésztát készítve. Tölthetjük zöldséggel, salátával.

Néhány jó tanács

1. Nagyon kevés zsiradékot (1-2 teáskanál) keverjük az ételünkbe közvetlenül fogyasztás előtt, vagy őrölt olajos maggal szórjuk meg. Esetleg dió-, mandula-tejfölt is használhatunk. Ne süssünk semmit olajban vagy zsiradékban és ne főzzünk zsiradékkal együtt ételt!
2. Lehetőleg egy étkezéskor csak egy főételt fogyasszunk a salátán, nyers ételeken kívül. Törekedjünk arra, hogy inkább egyféle étellel lakjunk jól, mint sok fogással.
3. Amikor főtt, párolt, sült ételt eszünk, mindig együnk hozzá nyers salátát, és a saláta mintegy felét, tehát 50%-át tegye ki az ételünknek. Salátát fogyasszunk minden főételhez.
4. Étkezés előtt legalább fél órával igyunk meg 2-3 pohár vizet, közben ne. Először mindig igyunk, és csak utána együnk. Az emésztéshez víz kell, ami evés után már nem pótolható.
5. Gyümölcsöt mindig üres gyomorra és csak önmagában együnk, ne keverjük más ételekkel. A gyümölcs cukortartalma miatt azonnal erjedésnek indul, ha más ételekkel fogyasztjuk. ■

Élő Zsolt

Következő témánk: *Mozgás és lélek I.*

Vele sántikálva

Egy gyógyult térde

Térdprobléma

Feleségemnek, Andinak 10 évvel ezelőtt volt egy csúnya balesete: leesett a padlásról a betonpadlóra, s ennek következtében súlyosan megsérült a térdé. Elmentünk az egyik nagyobb kórházba, ahol az orvosok közölték, hogy műteni kell. Feleségem úgy döntött, nem vállalja a műtétet; inkább imádkoztunk és természetes gyógymódokat alkalmaztunk. Szépen helyre is jött a térdé; csak néha-néha jelentkezett egy kis fájdalom – így működött évekig.

Az elmúlt egy évben azonban elkezdettség súlyosbodni a problémája: a térdé néha kiugrott a helyéről, némi ügyeskedéssel azonban helyre lehetett tenni. Csakhogy ezek a ficamok az utóbbi időben egyre gyakoribbá váltak, míg egyszer többé nem sikerült visszatenni. Éppen péntek este volt, és nagyon fájt a térdé. Kisfiammal több órán keresztül, késő éjszakáig imádkoztunk enyhüléséért. Másnap reggelre valóban jobban lett, de még mindig fájt.

Feleségem kezdett hozzászokni az új helyzetéhez. Bár egyik lába megrövidült, mivel a térdé nem volt a helyén, valahogy mégis megpróbált létezni vele.

Csábító alternatíva

Egy nagyon közeli barátunknak szintén hasonló problémája volt, és valahogy sikerült kapcsolatba kerülnie a legjobb romániai specialistával, aki tökéletesen megműtötte a térdét. Ez a barátunk felajánlotta segítségét, hogy összehoz minket az orvossal. Feleségem azonban elutasította, mivel bizonyos volt az imameghallgatásban, és abban, hogy az Úr valahogyan válaszol majd.

Nem sokkal később ez a barátunk meglátogatott minket. Másodmagával jött, és – érdekes módon – a társának is ugyanaz volt a problémája; nemrég őt is ugyanaz az orvos műtötte, és még éppen mankóval járt, míg teljesen helyre nem jön. Erről eszembe jutott egy mondás: „Amikor le akarsz szokni a dohányzásról, mindenki cigivel kínál.”

Teljes gyógyulás

Egy péntek este feleségemmel és kisfiammal együtt játszottunk az ágyban, lefekvés előtt, amikor Andi egy rossz mozdulatot tett, és iszonyú fájdalom hasított a térdébe. Ó, hogy bántuk azt a kis játékot! Csak sírt és sírt, míg nagy nehezen el nem aludt. Nagyon szomorú voltam, de tovább imádkoztam. Tudtam, hogy Isten tel-

jesen hatalmában tartja gyermekei életét, még akkor is, ha ezt nem mindig látjuk.

Amikor másnap reggel a feleségem felébredt, a térde tökéletesen a helyén volt, ő pedig ugrándozott örömeiben!

Ó, valóban megéri várni az Úrra, és nem ingadozni a Benne való bizalomban, mert Ő kijelentette, hogy mi az Ő szeme fénye vagyunk (Zakariás 2:8)! ■

Vlad Ardeias (Románia)

Istenünk hatalmas és megilleti Őt dicséretünk és hálánk kegyelmének minden megnyilvánulásáért. Kedves Olvasó, ha van Istennel szerzett tapasztalatod, amely Őt dicsőíti, kérünk, oszd meg velünk is, hogy kölcsönösen épülhessünk egymás hite által. Szerkesztőségünk e-mail címe: info@hitbol.hu

Meghívó nyári bibliakonferenciára

Ezúton is szeretettel hívunk minden kedves érdeklődőt nyári bibliakonferenciánkra, melyen két ausztrál előadó, **Imad Awde** és **Nader Mansour** testvér szolgál majd az Igével, Jézusba vetett hitünk épülésére.

Időpont: 2014. július 22-27. (kedd-vasárnap)

Helyszín: Bükkszentkereszt, Pedagógus Szálló (Völgy utca vége)

Szállás: 4 ágyas szobákban

felnőtteknek 2.500 Ft/fő/éj

18 év alatti gyerekeknek 1.800 Ft/fő/éj

Étkezés: az ellátásért nem számítunk fel díjat, de praktikus okokból (bevásárlás) ételt csak azok számára tudunk biztosítani, akik részvételi szándékukat előre jelzik

A részletes program és a várható témák felől weblapunkról lehet tájékozódni. Jelentkezés és további információk: Fülöp László; 20/247-70-11

Keressük együtt Istent, és lépünk előre hitben!

Hit az ígéretekben

Isten ma is gyógyítana

Kiváltságunk kérni

Az Úr senkit sem zárt el a mások felé való szolgálattól. Ezt mondta tanítványainak:

„Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: Az én nevemben ördögöket űznek, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek föl, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegekre teszik kezüket, és azok meggyógyulnak.” (Márk 16:17-18)

Miért nem visszük betegeinket és szenvedőinket Isten elé a hit karjaiban? Miért nem tanítjuk őket arra, hogy higgyenek a nagy Orvosban? Miért nem ragadjuk meg az ígéreteket és visszük a betegeket Istenhez; kérve, hogy az Ő gyógyító ereje nyilatkozzék meg? Miért nem hivatkozunk erre az ígéretre: *„azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik”*? Ez **Isten gyermekeinek kiváltsága**, és hitünknek minden rendelkezésre álló eszközt meg kellene ragadnia, ami által növekedhet.

Krisztus ígéretei most is éppoly frissek, erősek és megbízhatók, mint az apostolok napjaiban. Egyesek a hit általi gyógyulás kérdését szélsőségekbe vitték, és ezzel sok kárt okoztak. Azonban az Istenben való hit szükségességét mindenkor az egyház előtt kellene tartani. Vajmi kevésbé vagyunk kiváltságaink tudatában. Vezessük csak be megbízatásunknak ezt a részét is gyakorlati életünkbe! Leg-

alább olyan jelentősége van ennek, mint az ige hirdetésének.

A hitetlenség az akadály

Ilyen jelek követik azokat, akik hisznek Krisztusban, mint feltámadt Üdvözítőben, aki József megnyílt sírja felett kijelentette: *„Én vagyok a feltámadás és az élet!”* Ha azonban a munkások elhanyagolják az Istennel való kapcsolatukat, a megelevenítő, életadó lelki erő elektromos folyama nem tud teljes gazdagságában a népre áradni. Az egyháznak fel kell ébrednie.

Amikor Krisztus ezen a Földön volt, hogy visszanyerje az elveszett lelkeket, és helyreállítsa Isten erkölcsi képmását az emberben, figyelmeztetések, kérlelések, intések, és az Atya akarata iránti tökéletes engedelmeség példájával hívta az embereket – néhány helyen azonban mégsem tudott sok hatalmas csodát tenni a hitetlenség miatt. Most is ez az oka an-

nak, hogy nem látunk többet az Isten Lelkének emberi elmékre gyakorolt mélységes munkájából, és ezért nem tapasztaljuk erejének megnyilvánulását a betegek gyógyításában. A **hitetlenség az akadály** közöttünk és Isten között.

Milyen szomorú, hogy Istennek csalódást okoznak, és megrabolják Őt dicőségétől az ige hirdetői, mert nem vesznek tudomást kiváltságaikról, és nem növekednek a hitben és a szeretetben!

Fogjuk szaván Istent!

Vigyétek betegeitek hitben Isten elé! Alázzátok meg szíveiteket Őelőtte, megvallva bűneiteket. Ezután imádkozzatok őszintén és bízva, s meglátjátok Isten erejének hathatós munkálkodását. Így értitek majd meg ezt az ígét:

„Hanem a világ bolondjait választotta ki magának Isten, hogy megszégyenítse a bölcséket, és a világ erőtleneit választotta ki magának Isten, hogy megszégyenítse az erőseket, és a világ nemteleneit és megvetettjeit választotta ki magának Isten, és a semmiket, hogy a

valamiket megsemmisítse.” (1Korinthus 1:27-28)

Atyja trónjától egy lépésnyire Krisztus ígéretet tett: *„Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”* Több krisztusi bölcsességre van szükségünk. **Ha hitben imádkoznánk, és szaván fognánk Istent, akkor munkálkodna érettünk.** De az örök valóságokba vetett hitünk gyenge. A menny könyveiben súlyos feljegyzések tanúskodnak ellenünk, mert nem tettünk meg mindent a közel és távol élők üdvösségéért. Nap mint nap egyre kevésbé tudjuk értékelni az örök érdekeket. Isten előtt nem kedves az ilyen nyilvánvaló hitetlenség.

Miért nem ragadjuk meg az ígéreteket, és tárjuk ezeket Isten elé élő hittel? Nem szabad tovább közönyösnek maradnunk. Ébredjünk fel kötelességeink teljesítésére. Ne kövessünk másokat a lelki alvásban. Fektessünk minden ránk bízott erőt és képességet Isten szolgálatába, aki nekünk adta Jézust, hogy igazságosságunk és hatóerőnk legyen. Bízunk Benne, mert Ő megígérte, hogy segít... ■

E.G. White

[A kiemeléseket és az alcímeket a szerkesztő adta hozzá. A teljes cikk a *Mentetek, és hirdessétek az evangéliumot* címmel jelent meg a *Review & Herald*, 1898. július 19.-ei számában.]

Az ima ereje

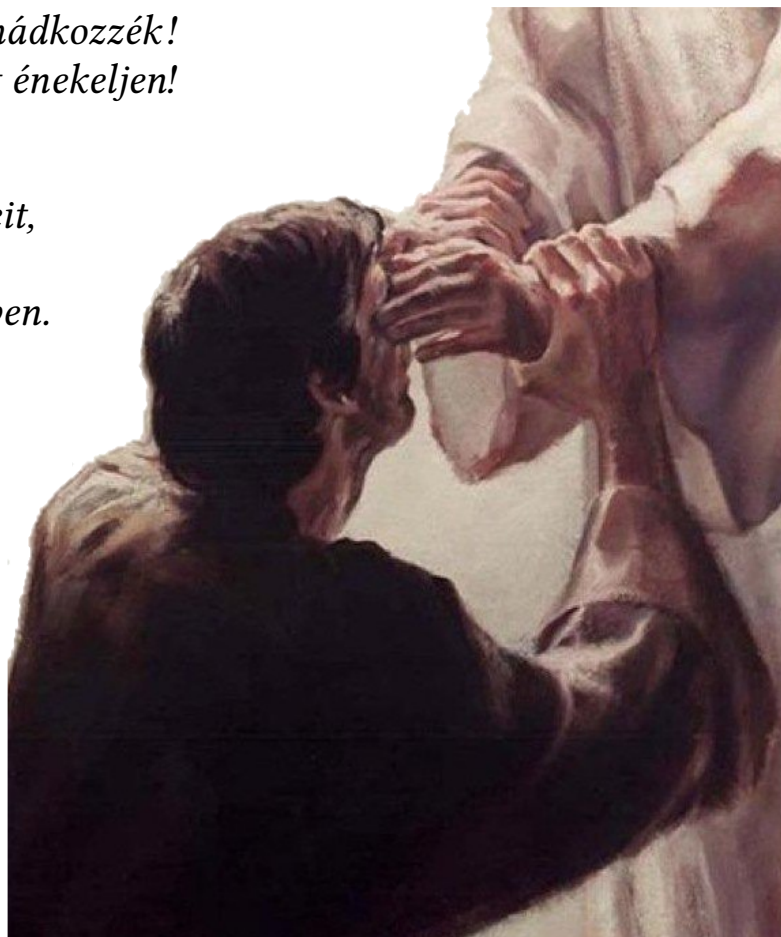
Jakab 5:13-16

13 *Szenved valaki közöttetek? Imádkozzék!
Öröme van valakinek? Dicséretet énekeljen!*

14 *Beteg valaki közöttetek?
Hívja magához a gyülekezet véneit,
és imádkozzanak érte,
és kenjék meg olajjal az Úr nevében.*

15 *És a hitből fakadó imádság
megtartja a beteget,
és az Úr felsegíti őt.
És ha bűnöket követett is el,
bocsánatot nyer.*

16 *Valljátok meg
bűneiteket egymásnak,
és imádkozzatok egymásért,
hogy meggyógyuljatok.
Az igaz buzgó könyörgésének
nagy ereje van.*

Hitből hitbe

Folyóiratunk Isten gyermekeinek lelki épülését szolgálja,
míg mindnyájan felnövekedünk Jézus hitének teljességéig.

A kiadásban közreműködtek:

Tartalmi szerkesztők: *Fülöp László, Gégény Rudolf, Sánta János.*

Felelős szerkesztő: *Sánta János.* Borítóterv és lapszerkesztés: *Gégény Lora Mariann.*

Magyar nyelvi lektor: *Barati Lilla.* Nyomtatás: *Gyulai Oszkár.*

Elérhetőségeink a kiadvány hátlapján találhatók.

Kiadványunk teljesen ingyenes, szabadon terjeszthető és másolható. Ha szeretnéd havi rendszerességgel kézhez kapni, iratkozz fel valamelyik elérhetőségünkön:

Telefon: 20/779-47-67

E-mail: **info@hitbol.hu**

További
információért
keresd fel
internetes
oldalunkat:

hitbol.hu

Vagy lépj velünk
kapcsolatba
Facebookon:

 /hitbol.hu